

Adriaan Aap zit nooit stil

3

De volgende dag gloeit er een heerlijk lentezonnetje. Echt geen weer om een hele dag binnen te zitten, vindt Adriaan. Gelukkig lijkt meester Mo daar net hetzelfde over te denken. 'Doe maar allemaal een jas aan,' zegt hij. 'We gaan naar buiten.'
Adriaan veert op en maakt dolblij een rondedansje. 'Wat gaan we doen?' vraagt hij enthousiast. 'Dat zul je zo meteen wel merken,' lacht de meester geheimzinnig.

Ze lopen met z'n allen naar de achterkant van het schoolgebouw. Daar ligt normaal gezien een groot grasveld. Maar Adriaan ziet dat een flink stuk van het grasveld is omgespit. Er zijn verschillende vierkanten afgebakend met hout. Zijn dat zandbakken om in te spelen? Meester Mo heeft een grote tas bij zich, waaruit hij een paar knolletjes haalt.

'Wie van jullie weet wat dit is?' vraagt hij. Er gaan een aantal handen de lucht in, maar Valerie Vos roept al: 'Radijsjes!' 'Helemaal juist,' antwoordt de meester. 'En waar vind je die radijsjes?' Saida rolt met haar ogen. 'In de winkel natuurlijk of op de markt.'
Meester Mo lacht. 'Je hebt gelijk, maar je kunt ze ook zelf kweken en dat is wat wij gaan doen.' Hij wijst naar de houten bakken vol donkerbruine grond. 'We starten vandaag met een moestuin.'

Bella Big kijkt naar Saida Schaaap en die kijkt op haar beurt naar Hassan Hert. Hassan haalt gewoon zijn schouders op.

Alleen Adriaan Aap staat al enthousiast in het rond te springen. Hij kan niet wachten om met zijn handen in de aarde te beginnen wroeten.

Eerst geeft meester Mo nog een hele hoop uitleg. Er zijn verschillende bakken en in elke bak zullen andere groenten groeien. Hun moestuin zal lekker vol komen te staan. Met radijsjes en sla, met erwten en venkel, met courgettes en pompoenen ... Adriaan kent niet alle groenten die de meester opsomt, maar dat maakt hem niets uit. Hij is buiten en hij hoeft niet stil te zitten!

‘We gaan eerst wat compost⁵ in de bodem werken,’ zegt meester Mo. ‘Die compost is voedsel voor onze latere plantjes.’

Enkele kinderen mogen de compost over de grond uitstrooien. De anderen krijgen een tuinhark om de compost in de bodem te harken.

Adriaan gaat natuurlijk aan de slag met zo’n hark. Hoe meer hij mag bewegen hoe beter.

Na een poosje hoort hij Hassan al zuchten: ‘Pft, dit is vermoeiend.’

Maar Adriaan heeft wel energie voor tien! Hij rent van hier naar daar en harkt waar het nodig is.

